

den Beparelse, som man har villet opnaa ved Lovforslaget, kun kunde blive meget ringe, naar den nye Regel ikke bragtes til Anvendelse paa bemeldte Skyds. For denne Anvendelse kan ogsaa anføres, at Sysselmændene, som ovenfor bemærket, paa deres aarlige Omreiser tillige have at udføre Forretninger af kommunal Karakter (vedrørende de enkelte Sogne eller Bygder). Under Forhandlingerne har der derfor ogsaa været foreslaaet at fordele Halvdelen af Udgifterne ved Sysselmændenes Skyds efter den ældre Regel og Halvdelen over det paagjældende Sysselet.

Naar man skjæler mellem Skyds i kommunale Diemed og Skyds, som angaar det Hele, skulde det synes at være det Naturlige, at de Udgifter, der vedrøre den første Art af Skyds, skulde de vedkommende Kommuner eller efter Omstændighederne de vedkommende Sogne til Last. Naar Lovforslagets § 1 imidlertid bestemmer, at de i Paragrafen omhandlede Udgifter skulle paahvile Sysselet for, hvor dette bestaar af flere Kommuner, atter at fordeles over disse, er det ligeledes et praktisk Hensyn, der har været bestemmende. De oprindelige Forslag gik ud paa en Fordeling af Udgifterne ved Sysselmændenes Skyds og ved kommunal Skyds over Kommunerne. Da det imidlertid viste sig i de enkelte Tilfælde at ville være forbundet med Vanskeligheder at afgjøre, om Skydsudgifter paa Sysselmændenes Omreiser angik den ene eller den anden af Sysselets Kommuner (eller Sogne), valgte man at foreslaa den i § 1 foreskrevne Fordeling. I de fleste Tilfælde vil nu ogsaa faaedes, som den kommunale Ordning for Liden er paa Verne, Ligning over Sysselet og over Kommune falde sammen, idet Sysseleterne ordentligvis hver udgjør sin Kommune. Derfra danner dog navnlig Strøms Sysselet en Undtagelse, idet det bestaar af 4 Kommuner, og det kan i ethvert Fald for dette Sysselet være et Spørgsmaal, som kun Erfaringen vilde kunne løse, om de Mlemper, som formenes at være forbundne med den nuværende Ordning, ikke ogsaa ville gjøre sig gjældende med Hensyn til de Udgifter, der udelukkende skulle fordeles over Sysselet. Men selv hvad angaar Syssele, der hver kun udgjør en Kommune, kan det vistnok ligeledes være Tvivl undregiven, om ikke Forfkriften om, at baade de Skydsudgifter, der vedrøre Kommunen (Sysselet), og de, der kun vedrøre de enkelte Sogne, skulle fordeles over hele Kommunen, vil bevirke, at den nu herskende Mangel paa Økonomi tilbøls vil vedblive under den nye Ordning.

Det vil af det Foranstaaende ses, at det tilbøls er rent praktiske Hensyn, der have været be-

stemmende ved Forslagets Udarbejdelse, og at det kan være tvivlsomt, hvorvidt det tilsigtede Diemed tilfulde vil naas. Hvad der volder hele Vanskeligheden, er selvfølgelig den eiendommelige Ordning, som Forholdet har faaet ved Skydsloven af 1865, idet denne Lov har etableret en særlig Kasse for de fleste Udgifter ved Skyds i det Offentliges Interesse. Havde Loven ogsaa med at foreskrive, at den offentlige Skyds fremtidig skal betales, vilde Udgifterne i det enkelte Tilfælde være faldne den Institution til Last, i hvis Interesse Skydsen udføres, og naar Skydsen havde vedrørt flere Institutioner, saasom Sysselmændenes Skyds, havde man nok i det praktiske Liv fundet paa, hvorledes man skulde have fordelt Udgiften mellem de flere Kasser. Man vilde i saa Fald ikke have behøvet en ny Lov. Da man nu imidlertid engang er kommen ind paa hin særlige Ordning, da det foreliggende Lovforslag med Hensyn til den kommunale Skyds gaar ud paa en principrigtigere Ordning, og navnlig da der fra Lagthingets store Flertals Side af praktiske Hensyn er blevet lagt særlig Vægt paa den foreslaaede Lovforandring, formener Udvalget, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at lægge Hindringer i Veien for, at Forslagets § 1 ophæves til Lov. — Den af Ministeriet foretagne Ændring i Lagthingets Forslag — at „offentlige Valgbestyrrelser“ forandres til „Valgbestyrrelserne for de kommunale Valg“ — indeholder kun en Forbedring.

I § 2 har Ministeriet foreslaaet, at Fordelingen af de enhver Kommune til Last faldende Skydsudgifter skal ske paa de enkelte Sogne i Forhold til deres Skatteevne, medens Lagthinget har foreslaaet, at Fordelingen skal ske (ligesom Fordelingen over Kommunerne) efter Folketallet. Ligesom det imidlertid fremgaar af Forhandlingerne i Lagthinget, at dette ikke har lagt særlig Vægt paa sit Forslag, saaledes maa Udvalget være enig med Ministeriet og Amtmanden over Færøerne i, at en Fordeling efter Sognenes Skatteevne vil give et billigere og retfærdigere Resultat. Med denne Norm vedbliver Forslaget da ogsaa at være i Overensstemmelse med Skydsloven af 1865, hvorefter Skydsudgifterne, som ovenfor bemærket, fordeles over Kommunerne efter Folketallet, og de enhver Kommune til Last faldende Bidrag af Kommunens Forstanderskab skulde paalignes med Fattigskatten og efter de samme Regler som denne, o: efter Skatteevnen.

Da Udvalget isørigt ikke har fundet Noget mod Lovforslaget at erindre, tillader det sig at indstille dette til uforandret Vedtagelse.

M. Andersen.

Müller.

Rump,

Formand og Ordfører.